

Ч. 5.

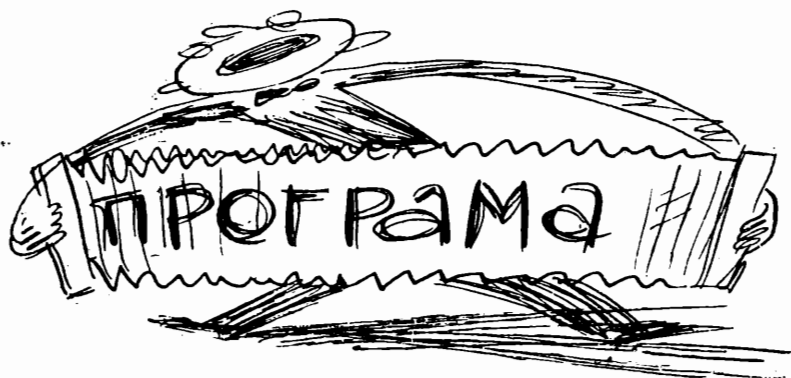
Лис Микита

* Сатира * Гумор * Карикатура *

ФРАНЦІЯ: ДО ПОБАЧЕННЯ, ВЕДМЕДЮ! БІЛЬШЕ НЕ ПОБАЧИМОСЬ

КАНДИДАТАМ НА ПОЛІТИКІВ

Без програми — ти не муж,
Без програми — ані руш! —
Не перейдеш, брате, глобу,
Без програми — всиплять бобу,
Збридне, згірне цілий світ,
(Хай же його ясний гвінт!)
Без програми, кожний знає,
Мудрий дурнем умирає,
Без програми масу справ
Не один вже закопав!
Бо програма річ важлива —
— Як у німців склянка пива,
В італійців — макарони,
У англійців — перегони,
У індусів — білий слон,
У французів — (був) бонтон,

У Монако — гра в рулетку,
У Сове́тах — в п'ятилетку,
У Америці — долари
В нас — рожеві окуляри,
А в еспанців — лютий бик!
Словом — хто до чого звик!

Тож програму мати треба,
Чи йдеш в пекло, чи до неба, —
Хоч в латках, хоч перешиту,
Хоч і вітром лиш підбиту,
Хоч куценьку, хоч горбату,
Хоч діраву, хоч строкату,
Хоч би й варту січки фунт —
То програма —
Грунт!

БАБАЙ

В англо-американській війні документами проти советів мають також брати участь мельниківці з документами проти бандерівців.

Німецьке товариство охорони тварин запротестувало проти дальшої нагінки на колишніх німецьких шпіцлів.

Довідуємось, що редакція журналу „Орлик” на редакційній нараді вирішила не вішати Юрія Косача, а доручити критикові О. Грицасві замучити його повільною смертю за допомогою безконечної низки статей п. з. „Банкрут літератури”.

Правління МУР-у шукає для У. Самчука двійників для репрезентації на всіх святочних зустрічах, академіях і з'їздах.

В Західній Україні не тільки всі греко-католицькі священники добровільно перейшли на православ'я, але й багато з них, під проводом своїх єпископів, дуже радо згодилися поїхати на Сибір, щоб там добровільно відпокутувати за те, що до 1945 року були греко-католиками.

Ред. Б. Нижанківський покинув „Арку” тому, що любить тишу і йому на нерви шкодить навіть найменший шерех.

Кажуть, що в деяких наших таборах партійна нетерпимість дійшла до такої міри, що навіть референ відомої пісні „Ой, підемо до млина, до млина...” в цих таборах не співають: „там то, мамцю, мельник”, лише: „там то, мамцю, Бандера”...

**Наступне число вишлемо
тільки тим, хто
вирівнає передплату!**

З КНИГИ МУДРОСТИ „ЛИСА МИКИТИ”

Дипломати це люди, які займаються розплутуванням різних державних справ, яких не було б, якби на було дипломатів.

Рука руку мис, а обидві чорні.

Дай серцю волю — заведе до бандерівців.

Титул для дурня — це гарний капелюх на дерев'яному кілку.

КУК у політиці — це свнух у ролі дон Жуана.

Люби свого ближнього — але не дай себе ошукати.

Всі діти подібні до своїх батьків — за винятком дітей великих людей.

З ДИТЯЧИХ ЗАПИТАНЬ (НАІВНИХ)

Чи осел знає, що він осел?

Що робить вітер, коли не віє?

Коли зробити з мухи слона, то чи вона далі муха?

Чому м'ясо з корови називаємо воловиною?

Чи Бандера теж бандерівець?

МАЛИЙ КАЛЕНДАРЕЦЬ 1948.

„На чужині”.

„24. II. 1827 — народилась поетка Леся Українка.

1. VIII. 1913 — померла Леся Українка.”

Прожила, нівроку, цілих 86 років. Але:

„8. VIII. 1934 — народився Юрій Федькович.

11. I. 1688 — помер поет Юрій Федькович.”

Має, отже, Юрій Федькович цілих 246 літ дефіциту...

„2. II. 1993 — бій Гр. Косинського з кн. Острозьким під П'яткою.”

Недаром пророки всякі кажуть, що аж за 50 років по другій світовій війні буде війна, така страшна. що винищить половину людства. Тепер уже знаємо, війна почнеться під П'яткою...

„9. III. 1914 — народився Тарас Шевченко”.

Значить, Шевченко має сьогодні 34 роки. Чи зареєстрований в „МУР” і?

„11. VII. 1969 — померла княгиня Ольга.”

Вийшла друкарська похибка. Має бути „помре”.

„31. VII. 924 — закон Грабського в Польщі про школи...”

Факт! Цього роду закон міг з'явитись тільки в давній давнині...

„17. IX. 1160 — Юрій Хмельницький удруге гетьманом.

14. I. 1667 — в'їзд Б. Хмельницького до Києва.”

Виходить, що Богдан Хмельницький, який щойно рівно 10 років по своїй смерті в'їхав до Києва, походив у простій лінії від Юрія Хмельницького, що був гетьманом на пів тисячеліття раніше.

Але не нарікаймо на недбалість українських видань на еміграції! В сьому винні німці і німецькі складачі, які не читають по-українськи, а головню, не розуміють українських цифр. Інша справа з мовою.

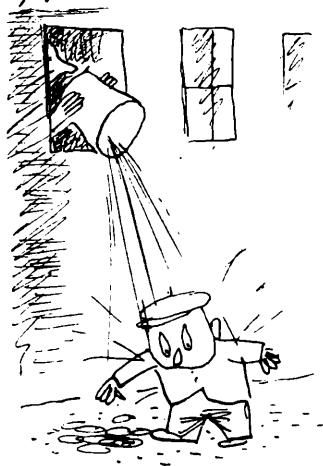
А, може, це тільки німецька перфідність, бо що складач „Календарця” знав українську мову, доказує в тому ж „Календарці” „Національна молитва”, яка починається так:

„Ножі, вислухай благання:

Вищить неволя наш край!”...

І має німець рацію!

Таборова пригода

На станицю таборової поліції прибіг дипіст, назв'їм його, щоб оминути зайвих спростовань у газетах, Савин Плюсква. — Дивіть, що діється! Годі людині через табір перейти!

Дивитись було на що. Савин Плюсква був облитий чимось від стіп до голови. На голові рештки вівсяних платків, на блузі і штанах шматки капусти і картоплі.

— Що сталось?

— Іду попри п'ятий бльок, аж хтось із першого поверху вилив простісько на мене помії! Дивіть, ся, знищили мені одинокое святкове убрання, — кричав Плюсква.

— Хто вилив?

— Не відомо. Не бачив. Тільки синє відерце побачив...

Справою зацікавився сам командант поліції.

— Це скандал! Як же ж так, у білий день з вікна помії виливати! Ходіть зі мною!

По дорозі до п'ятого бльоку командант обурювався і говорив до Плюски:

— Це вже занадто! Цього я вже не подарую! Тут мало замкнути до арешту, тут треба з табору вигнати! Треба одного провчити, то другі будуть шануватись. А то ніхто розпорядків не слухає і кожний поводитись не як у таборі, а просто як у свиношні.

Підійшли під п'ятий бльок.

— З котрого вікна лили помії?

— А ось із цього, де голубі фіранки, — показав Плюсква.

Цікава публіка обступила їх обох.

— Не знаєте, хто там мешкає? — звернувся командант поліції до публіки.

— Там, де голубі фіранки? Відс-мо ж. — командант табору.

Командант поліції зісунув шолом на ніс і скося зиркнув на Плюскву.

— Гм... Як ваше прізвище?

— Савин Плюсква.

— Зараз... Плюсква... Плюсква... Ви торгуєте яблуками?

— Та яке торгую! Восени привіз скриньочку із Штутгарту і отак деякому із знайомих відступив... По власній ціні...

— А податку до фінансового відділу не платите?

— Та за що податок? Я ж по власній ціні...

Командант поліції подивився ще раз на вікно з голубими фіранками:

— Так, це не порядок лити помії крізь вікно, але скажіть, чого ви туди попід самі вікна лазите?

— Як чого? Просто перейтись вийшов...

— Перейтись! Нипаєте попід бльоки і паскуєте!

— Паскує, не паскує — відізвася хтось нетерплячий із публіки. — але лити помії людині на голову це непристойно.

— Вас ніхто не питається! — Визвірився командант поліції і звернувся знову до Плюски.

— Я справу просліджу, а тепер ідіть додому!

— Додому? Якже ж так! — просліджу? Хіба я не знаю, як ви там просліджуєте?...

— Ви знаєте? Що ви знаєте??

— Вже що знаю, те знаю!

— Е ні! — Гостро zareагував поліцай. — „Герас" із тим, що знаєте! Тут, при свідках!

— Чого ж ви чіпились мене? — мало не плачучи, говорив Плюсква. — мене облито чи я когось облив?

— Ні, паноньку — сидчився дальше пан командант, — тепер не крутіть! Кажіть, що це за натяки, що ви „знаєте"!

Плюсква поволі відступив поміж публіку, а далі швидко відвернувся і пішов.

— Я ще з вами стрінусь! — погрозив йому пальцем командант поліції і пішов військовим кроком назад на станицю поліції.

РІЗНИЦЯ

В одному з міст ССРСР ідуть вулицею двоє перехожих, жваво розмовляючи. Один з них раптом звертається до другого:

— Яка різниця між ослом і Сталіном?

Як на те де не взявся міліціонер, що почув це питання і раптово до нього:

— Що-о-о!!

Але той був так заскочений несподіванкою, що лише з переляку пролепетів: — Ні, ні, ні! Нема ніякої...

ЧЕРГИ В СОВЕТАХ

Приїхали до Москви з-за кордону дипломати і оселились в одному з розкішних готелів. Наступного дня вони були здивовані, побачивши величезні черги, що ними були наповнені московські вулиці. Це були черги до магазинів харчу і товарів першої потреби — яких в ССРСР не було досить. Один з дипломатів спитав принагідно про це в першого ж енкаведиста, що їх повно завжди по таких готелях:

— Що то за черги у вас?

— А то трудящі поспішають купити якнайскоріше облігації нової позики, — навіть не моргнувши оком, відповів той.

СТАВАЙТЕ НАШИМИ ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ!

СТАЛІН І РАДЕК

Кажуть, ніби Сталін колись викликав до себе журналіста Карла Радека і почав лаяти за те, що він займається складанням різних пасквілів та анекдотів про нього.

— Ти знаєш, що я вождь світового пролетаріату і батько народів!? — заявив він при цьому.

— Ну, такої анекдоти я ще не чув. — відповів спокійно Радек.

НАД ДНІПРОМ

Учитель другої класи, прогулюючись якось над Дніпром, звернувся до своїх учнів:

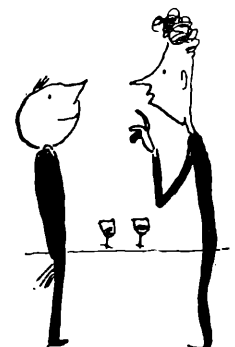
— Діти, хто скаже: чому цієї весни Дніпро не розлився так широко, як минуло?

— Тому, що советський народ набрав води в рот! — відповів восьмилітній Коля.

ДЕМОКРАТИ

Випиймо за демократію!

Хвилинку! Є демократія і демократія...

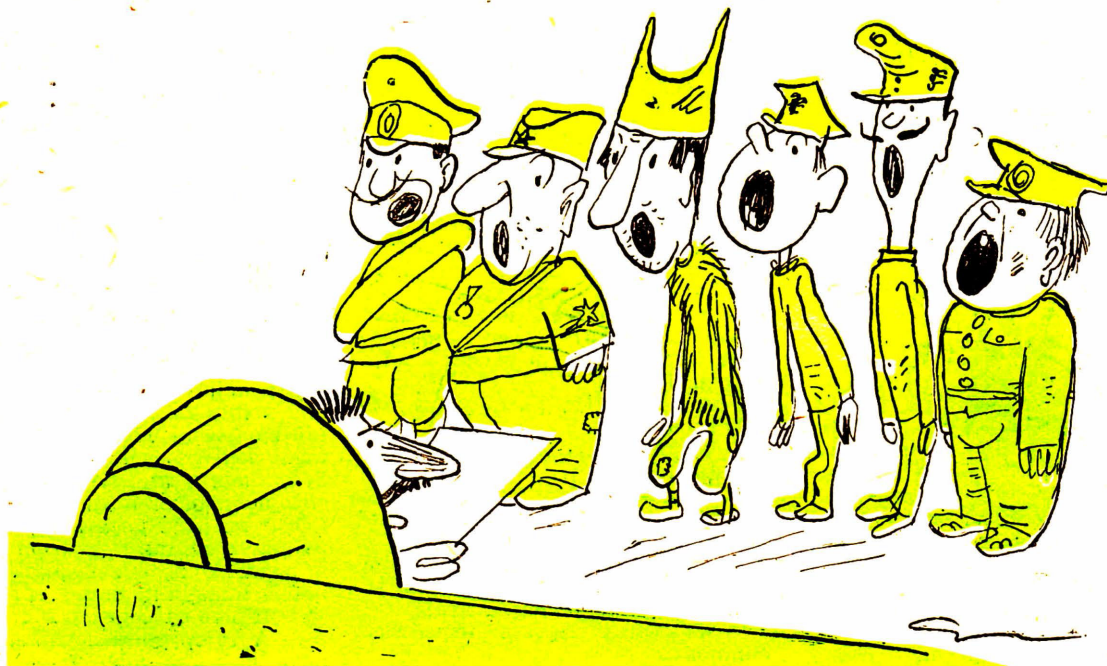

Ваша демократія — фашизм...

Коляборант! Гітлерівська сволоч!...

Маршал гидкий,
Маршал бридкий,
Цур йому, відчепись
Пек йому, подавись!...

КАРНАВАЛОВА ІСТОРІЯ

Пані Меланія Свист забажала піти на бал, а пан Іполіт, чоловік її сказав — „добре!“ І добре, що сказав, „добре“ бо було б недобре, якби сказав „ні“, вона зробила б йому балъ вдома.

Увечорі пан Іполіт просив жінку, щоб вона зав'язала йому краватку (бо чому ж вона не могла б зав'язати краватку, як зав'язала йому світ?), — але жінка заявила п. Іполітові, що не для того з ним зв'язалася, щоб зав'язувати йому краватку. Скандал висів на дуже тоненькому волоску, але п. Іполіт заціпив зуби, думаючи гірко, коли то вже заціпить його жінку. А вона зм'яряла його очима згори вниз, хоч ростом була нижча — і вийшла. Пан Іполіт залишився сам із своїми думками, радий, що не залишився з жінкою. З бідю зав'язав краватку, розв'язуючи собі з цією трудною справою руки. Але спостеріг, що забув запахати в ковнірець шпоньку, дивуючись, куди то він міг її запахати? Кинув оком по кімнаті (дуже радо був би кинув чимсь іншим) і розвів руки, хоч з приємністю розвівся б з жінкою. Шпоньки не було, а за те була певність, що її десь запліділа жінка. Він гукнув — „Меланіє!“ — і плюнув з персердя на долівку, уявляючи собі, що плює на цілий світ. Меланія не прийшла, за те прийшла мелянхолья, і він у відчай сів на ліжко, хоч радо сів би на поїзд і поїхав світ за очі — принаймні два кілометри від своєї хати. Він знову гукнув: „Меланіє“, але Меланія вже кілька хвилин стояла біля нього і гукнула йому в ухо:

— Що?

Пан Іполіт важко зідхнув, уявляючи собі, що це його останнє зітхання:

— Шпонька!

Пані Меланія не зрозуміла і, як звичайно кожна жінка, яка дуже добре розуміє, що саме треба не зрозуміти, запитала:

— Шпонька?

— Шпонька.

— Яка шпонька?...

— Шпонька!

— Чому шпонька??...

— Шпонька!!

— До шпонька???...

— Шпонька!!!

Пан Іполіт не втерпів, хотів вийти з кімнати, але вийшов із себе, і волосок, на якому висів скандал, увірвався. Пані Меланія загрозила, що зараз кине з третього поверха, але пригадала собі, що мешкає в партеровому будинку, і поки що зімліла — 2891 раз на своєму житті. Пан Іполіт побіг до кухні напиться води. Пані Меланія, побачивши, що чоловіка нема, прийшла до пам'яті, чекаючи, коли він прийде. Тільки він з'явився — почався гранд-балъ. Він закінчився, як звичайно, над ранком. Пан Іполіт ледве тримався на ногах, хоч увесь час мав бажання як найдалі триматися від пані Меланії. Наприкінці вона заявила йому, що вже має його досить, а пан Іполіт визнав її рацію, бо він теж уже мав досить. Сусіди мали їх обох досить.

ЧОМУ НЕМА МАСЛА?

Закордонний кореспондент, віддавши кілька продуктових магазинів у Києві, звернувся до одного з продавців з запитанням:

— Чому у ваших магазинах я ніде не бачив у продажі масла?

— У нас масло єсть! — відповів той голосно, а притишивши голос, додав: — Вірніш, воно в нас було, але все розтопилося під сонцем сталінської конституції.

МОЖЕ ХОЧ ЦЕ

Пані Елеонора Рузвелт влаштує фестин на добродійні цілі, дохід з якого призначений на допомогу голодній європейській дитворі. На фестиновому базарі можна купити багато гарних речей, за які треба, однак, гарно заплатити. Пані Рузвелт пропонує Громикові:

— Може, купите собі оцю бонбонерку солодоців?

— Спасибі, але від солодоців у мене болять зуби.

— Може, оцей портсигар?

— Ні, я курю тільки „козячу ніжку“.

— То, може, цей годинник?

— Ох, у мене їх уже кілька!

— А оцю бритву?

— Ні, я сам не бриюся.

— Може ви хоч містесь? — запитала пані Рузвелт, підносячи Громикові картон туалетного мила.

ПРИЄДНАЙТЕ НАМ ОДНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА!

ЦИГАН

Цигана зловили на крадіжці. Суддя присудив йому 25 кїв.

— Присуд приймаю, тільки прошу про одну ласку. Дозвольте мені так лягти, як мені буде вигідно.

— Добре цигане. Маєш мое слово. Лягай як хочеш!

Циган поклався під низьку лавку.

— А тепер бийте!

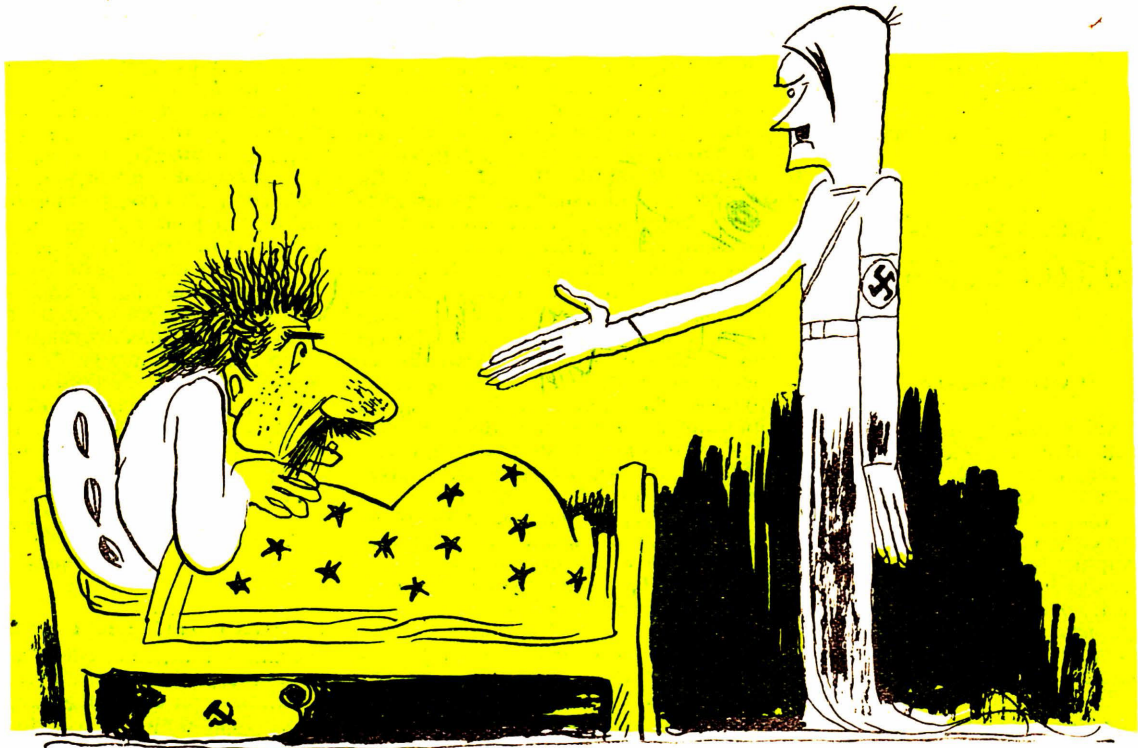
ЛІКАРСЬКА ПОРАДА

До лікара прибіг переляканий батько:

— Пане докторе, мій син, бавлячись, проковтнув олівець! Що робити?

— Пишіть тимчасом ручкою, коли маєте, — цілком спокійно відповів лікар.

— Не лякайся, Йосифе Вісаріоновичу, ми старі приятелі...

ЦИГАНСЬКА РОЗПУКА

Надарма просив циган перехожого милостиню.

— Пане! — з розпукою заявив він, — коли не дасте мені кілька грошів, то зроблю щось таке, чого ціле життя я боявся!

Зворушений циганською розпукою, перехожий дав йому кілька срібняків.

— А тепер скажи, що ти хотів зробити?

— Коли б ви не дали мені грошей, то я мусів би йти працювати!

ДБАЙЛИВІ ДП

До ДП табору має прибути канадська комісія. ДП організують урочисте прийняття. Під час приїзду святково прибрана дівтора табору квітами вітає делегацію.

— Звідки ж тут узялося так багато дівторів нараз? — питає один член делегації.

— Ах, панове! Наш табір уже давно готувався до цього дня! — відповідає зворушений голова табору.

НІМЦІ НА УКРАЇНІ

Німець жовнір просить у селянки молока, бо вона саме доїла корову. Звісно, мови не знає, тому показує на мигах, але вона не розуміє. Нарешті, вже так досконало показав, що жінка не відважилася вдавати далі, що не розуміє, налила в кварту і дає, кажучи: „На, щоб ти вдавився!”

Він допив, і на мигах проосить ще. Жінка знову вдає, що не розуміє. Тоді він по-російськи: „Лей, лей, бабу, я ещо не удавился...”

КРАЩИЙ ДОКАЗ

Прокурор: Я поставлю двох свідків, які це бачили!

Обвинувачений: А я поставлю десять, які того не бачили!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

„ЛИСА МИКИТУ”!

ДОТРИМАЛИ СЛОВА

В готелі мешкає джазист і трубач. У середній кімнаті між ними мешкає поет, якого така музика доводить до божевілля.

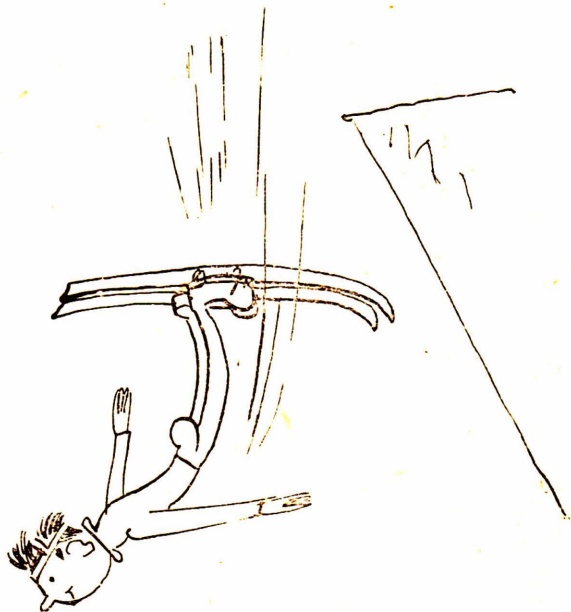
— Якщо ви перейдете до інших кімнат, я поставлю вам пишну вечерю! — запропонував поет.

— Згода, переходимо.

Попоїли, випили.

— А тепер скажіть, куди ви переходите? — запитав поет.

— Я до його кімнати, а він до моєї.

Мистець плавання при лещатарських скоках.

«Скок ластівкою»

ЛИСТІ

до пака посла
Етаха Слоніва.

ПАНИ ПОСОЛ!

Ледь дві негілі пройшло, ек писавси до Вас тай оце зновка хапаю за пюро, бо щос ме манколія їст і нима се з ким на розум впорозуміти. Жона ми се вже авантилерує за цисе і марикує, шо я з хати каншилярию зробив, але йкес на мени находит, же ми під грудьми спірає тай млоєт ми, віджу, шо нима ради, мус писати, йнакше бим занидужів. Май на старіст, си до муру запишу, відав місця там порожного доста, бо си богато звітамки віписало. Прахтіки то є трохи в цесім маю, бо як ем ходив ше до штуби, то нираз випісував ружне на ксьондзовім паркані, а типерка і на мурі потрафлю. Цим разом хочу си вам вісказати ведлук цесих болів, жи то типерка у месниці, ци у каравалі, по таборах се відбувають. Йкос пішов ем на такий бал, разом з Федьом Сорокою, шо разом зі мнов у цимрі жие. Данчувати смо не йшли, бо смо воба мали енше ужендоване в кардеробі. Спочетку то було всьо файно по пан-

ски, куждий гречно пріходив, скенув плащ, ци вибачете діпівску фуфайку, став під сцінов ци у дверях, як ся належит і спокійно се забавлев. Але як вотворили буйфет то зараз зробило се замішане. Так се панство кенуло до буйфету, же си такий стиск зробив, як у звиклий день в маказині в суспільній опіції. Не дивувавси се, бо то панство — панством; фурт цесі вівсяні гаферфльоки, аж тут оказія на делікатні дорта та кістечка. Але як си цих дортів понаїдали та по кутках понапивали си самогонки, то си таке стало діяти, жи стид і вобраза божа. Ни знаю ци Вам тото писати, ци ліпше се сами доміркуєте, бо у вас тиж відав балі си відбували, а ниніка панство всюди їд-наке. Видко, же старе панство се перевело, а нове ше се не здиклерувало. Тай колис таки то ходили йнакше: в довгих шлюфроках, ззаду з розпорком, а зпиреду вирізано. Тай ґрунт, жи кужний мав камі-зельку. А нинька — дивисе: камі-зельки нима, шлюфрок зпиреду по коліна, а ззаду помнетий, а кирватка, вібачейте аж поза пряжку в ремени. А зариганий йден з другим, а вигойкуєт тике, жи в нас на силі, серег простого народу ніхто нікди ни чюв, хіба у великій суперечці. То се хочу Вас, пане посол, спитати, ци то так майи бути, ци то вже так світ се скапарив, ци панска поведенція дістала енчу конституцію? Тай питаюси ци то пасує ота дурійка, коли в нашім краю народ стогне тай кровце се проливає? Це відав ни на добре ворожит, бо хоч народ набідивсе, але опамнентані ни має. Так на цесих бальох, як і в політиці.

А ще Вам доношу, шо я з жонов записали се на курячий, вібачайте, курз, бо то кажут, жи в Гамеріці мус екзамент з перевішколу здавати. На цес курз ходе всі пльофесо-

ри з кімназії і ружна ентилігенція то ми хоц не стидно, тай корист відав з того в Гамеріці може бути. Шом се довідав на цесім курзі то Вам віпишу на другий раз, а типер то дивлюсе, як оці пани ходет на курз і міркую си: так есмо се розігнали з ружнов політиков і не знав на шо і пощо? Хіба як мемо в Гамеріці кури пасти, то мельнигівці будут тримати білі кури, бендерівці сорокати, а сицилісти червоні. І як мельнигівська курка перейде чириз бендерівський пліт, то їй ноги переломлет, ци на відворіт. І так цалий рух скінчит се на куречій політиці. Відав до того йде, бо воропланні шос вобмалъ літают і видко войни ни буде. Тай в Гамеріці певні спрахтикували, жи коли торік така посуха була і то чириз йдну гадовому бонбу, шо і скинули для пруби, то шо ме си діяти, як тих бонб на войні скинут більше! Годні всі морі повісихати, тай всі ріки, тай всі возера! Аякже! І всі калабані повисихають і аж тогди прийде шлюс всекій політиці.

А тото писав

Гриц Зозуля

ПИСЬМЕННИК І ВІЗНИК

Славний англійський письменник Гакслі одного разу пізно приїхав до міста, в якому мав важливу лекцію. Вскочивши до фіякру, він крикнув візникові: „Найбільша швидкість“. Поспішаючи, візник почав стьобати батоґом коняку, щоб спонукати її до бігу, і віз, гуркочучи, покотився по вулицях із шаленою швидкістю. На щастя на Гекслі найшло проясніння, і він крізь стукіт коліс закричав візникові:

— Гей, гей, чи ви знаєте, куди я хочу їхати?

— Ні, ваша честь, — відізвався візник, хляскаючи батоґом по коні. — але я їду так швидко, як можу.

Безбожник раз в одне село
Приїхав, щоб агітувати.
Ну, і було ж воно, було,
Що й варто розказати!
Зійшлися люди до сільради,
І, як зійшовся весь комплет,
Почав безбожник до громади:
„Товариші, уж Бога нет.”
А люди з дива тільки „ов”!
А щоб ти дурню захолов!
„Ну, а Ісус?” — питають з залі.
„Нет і сво. — Ещо кто далей?”
„А дух святий? Нема чи що!”
„Без духа тоже харапо!”
„І всіх святих немає, може?”
„Ані не существуют тоже!”
А баба Пріська, що сама
В кутку христилась і зідхала:
„А чорта може теж нема?”
Спитала.
Безбожник аж здійняв кашкет
„І чорта нет!”
Та баба Пріська знов своє:
„Є чорт, товаришу, о, є,
Бо що б сюди вас принесло,
Коли б це чорта не було!”

КАЛЬОРІЇ

— Відтепер будете діставати по
3.000 кальорій денно.
Дипіст: — А їсти також?

КУПУЙТЕ У КОЛЬПОРТЕРІВ
„ЛИСА МИКИТУ”!

ЦИГАНСЬКЕ ПРИЗНАННЯ

Цигана арештували під закидом
крадіжки і привели до судді.
— Признайся, цигане. — каже
той.
— Я не винен, я не крав!
— Дайте йому 10 буків.
Оддубасили. Циган кричить і
проситься:
— Ой, пустіть, пустіть, призна-
юся!
— Чому ж ти зразу не признав-
ся? — питає суддя.
— Ой, ваша милосте! Ще таких
10 буків — і я готовий признатися.
що мій рудий кіт є чоловіком ва-
шої мамі!

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Святобор Гичка: Віршів не вида-
ємо. Найкраще купіть собі на влас-
ність маленьку друкарню і видай-
те збірку власним коштом. Так роб-
лять тепер усі.

Міка Ф.: Відповідних матеріалів
для шкільних завдань шукайте в
„Українській Трибуні” в статтях
п. О. П.

С. М.: Замітку в „Українській
Трибуні” ви зле зрозуміли. Слово
„пілігрим” це жадна екзотична
птиця, а „паломник” або „прочан-
нин”. Українська мова допускає
теж „Тірібін”.. цебто „Трибуна”...
як хто хоче!

Люся з Міттенвальну: Євген Ку-
рило молодий і пристойний... але
хвилює зайнятий. Паздрій має
власні зуби.

Композитор: Коли ваші сусіди не
розуміють такого мистецтва, як
трубка, то спробуйте якогось тихі-
шого інструменту. Наприклад,
грайте в шахи або церуйте скар-
петки.

Михайло Барка: Вишукайте собі
інший псевдонім і децю інші вірші.

Автентичні передруки з україн-
ської американської преси)

Уживайте на Ревматизм, або Біль
Крижей **УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ.**

Масте пропуклину? Новий опатен-
тований винахід підносить і три-
мас так, як рука людини.

Продаємо і міняємо годинники, фо-
токамери, перстені й таке інше.
Говоримо по-українськи.

Коли ви хочете нас бачити, то за-
лишіть на подорож 1.25 дол. Бо
мій товариш, „Чудо Професор”,
докаже вам чудес, а я „Завзятий
Юрко”. докажу вам, що то є за-
взятість.

Екзаменуємо очі і пасуємо окуляри.
На другій підлозі Й. С. і П. С. —
окулісти.

Чи хочете виглядати молоді? Гер-
бата на шлунок усуває кваси, га-
зи, відриги і помагає травленню.

ФІЛОСОФІЯ

Добре відомі подружні страждан-
ня Сократа. Проте, не зважаючи на
них, він радить: — При вських
умовах одружуйся. Коли тобі тра-
питься добра жінка, ти будеш ду-
же щасливим, коли лиха — станеш
філософом, а це добре для кожної
людини.

Одного разу Джордж Бернард
Шов, переглядаючи книжки у дру-
горядному книжковому кіоску, на-
трапив на збірку власних п'єс.
Книжка була колись надіслана
приятелеві з написом: „З привітом
— Джордж Бернард Шов”. Купив-
ши книжку, Б. Шов надіслав на
адресу приятеля з такою допис-
кою: „З поновним привітом —
Дж. Б. Ш.”

Коли Сократа запитали, що кра-
ще — женитися чи лишатися самот-
ньому, він відповів: „Лишіть кож-
ному робити, як сам хоче, і хай по-
тім сам жалкує”.

МЮНХЕНСЬКІ „ГОЛОДНІ”
ЖАРТИ

Трамвай доїздить до зупинки
„Вальдфрідоф” (лісове кладови-
ще). Кондуктор викликає:

— Вальдфрідоф...
— ...для всіх нормальних спо-
живачів кінцева зупинка. Висіда-
ти! — закінчує за нього один з па-
сажирів.

ЛИС МИКИТА
журнал сатири, гумору
і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редагує Колегія
Адреса Редакції і Адміністрації:
MÜNCHEN-FREIMANN
35-Kaserne Block „C” 11/52
Germany

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Умови передплати:

Для Німеччини

ціна 1 примірника 2 нім. марки.
¼ річна передплата 10 нім. марок

Для США і Канади

ціна 1 примірника — 10 дол.
¼ річна передплата — 50 дол.

Для Англії

ціна 1 примірника 6 пенсів
¼ річна передплата 3 шілінги

Для всіх інших країн

¼ річна передплата — 50 дол.
за біжучим курсом американсь-
кого долара.

Шукаємо кольпортерів на Німеч-
чину, заступників і кольпортерів
у всіх інших країнах.

Передплата в Німеччині — на
адресу Адміністрації. Закордоном
вплачувати на конта, що їх пода-
мо в наступних числах; до того
часу зголошуватись у передплат-
ники листовно на адресу Адміні-
страції.

ЕМІГРАЦІЯ ГАРЯЧЕ СПІВЧУВАЄ СТРАЖДАЮЧІЙ ТА ВОЮЮЧІЙ БАТЬКІВЩИНІ